

ת"פ 3404/07/17 - מדינת ישראל נגד ס.ד.

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 3404-07-17 מדינת ישראל נ' ד'

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת עדי במביליה - אינשטיין
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם .ס.ד.

החלטה

לפניי בקשה מטעם ההגנה להשבת מכשיר טלפון סלולארי ובקשה מטעם התביעה לחילוט המכשיר.

המסגרת הנורמטיבית:

1. **סעיף 39** לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969 קובע:

"39. (א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ. דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.

(ב) ניתן חפץ כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה ולא חל עליו אחד התנאים האחרים האמורים בסעיף 32, לא יחולט אלא אם החפץ ניתן מאת בעליו, או מאת המחזיק בו כדין, או על דעתו, כשכר בעד ביצוע העבירה שעליה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצועה, או בעד ביצוע עבירה אחרת הקשורה בעבירה שבה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצוע העבירה האחרת. ואין נפקא מינה אם ביצע הנידון את העבירה האחרת ואם לאו ואף אם לא נתכוון לבצעה. (ג) צו חילוט לפי סעיף זה יכול שינתן בין בגזר הדין ובין על פי עתירה מטעם התובע".

2. בת"פ (מחוזי חיפה) 1512-11-14 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** נקבע:

"בית המשפט רשאי להורות, בנוסף לכל עונש אחר, על חילוט חפץ שנתפס, בהתקיים שלושה תנאים (מצטברים: 1) הנאשם, שהינו בעל החפץ, הורשע בדינו. 2) החפץ נתפס על ידי המשטרה. 3) החפץ סייע לנאשם בביצוע העבירות בהן הורשע.

סמכות החילוט הינה סמכות שברשות, ובטרם יעשה בה בית המשפט שימוש, הוא מצווה לבחון כיצד היא משתלבת במערך רכיבי העונש הכולל (ראו 6234/03 מ"י נ' **זיתאוו** (24/1/05), מפי כב' הש' לוי). נפסק כי אמת המידה בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי בנוגע להחלטה בדבר חילוט של חפץ היא "במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה ובחומרתה של

עמוד 1

העבירה (ע"פ 4148/92 מועד נ' מ"י (22/9/94), מפי כב' הנשיא שמגר)."

ערעור לבית המשפט העליון נדחה, לאחר שהמערער חזר בו בהמלצת בית המשפט.

3. כב' הש' מצא, בע"פ 1982/93 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' מ"י, קבע:

"...לכך שהחילוט הוא אמצעי עונשי מצויה עדות ברורה בלשון סעיף 39(א) לפקודה (לאמור: "רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל"...) ובעיקר: "דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם"). אופיו העונשי של צו החילוט הוא המחייב להגביל את תחולתו לפגיעה בזכות חפצית של מבצע העבירה, של שותפיו לעבירה המסוימת (ראה סעיף 40 רישא), וכן של אחרים אשר היו מעורבים ביוזעין בהקדשת חפץ, אם לביצוע העבירה המסוימת ואם לביצועה של עבירה אחרת הקשורה בעבירה המסוימת, בין שמסרו את החפץ כשכר בעד ביצוע העבירה ובין שמסרוהו כדי שישימש כאמצעי לביצועה, בין ש"הנידון" ביצע את העבירה ובין שלא ביצע ואף אם לא נתכוון לבצעה (סעיף 39(ב)). עינינו הרואות, שאמצעי החילוט נועד לפגוע - פגיעה עונשית מובהקת - במעורבים בעשייה פלילית, שבינם לבינה התקיימה אחת משתי זיקות אפשריות: זיקה לעבירה, או זיקה לחפץ שביוזעין הוקדש לצורך ביצועה של עבירה. צו לחילוט חפץ של מי מהמעורבים מן הסוג הראשון עשוי, כמובן, להינתן רק אם בוצעה העבירה המסוימת (או, למצער, נעשה ניסיון לביצועה). לא כן צו לחילוט חפץ של מי מהמעורבים מן הסוג השני. כאן עשוי הצו להינתן גם אם לא בוצעה העבירה שלביצועה הוקדש החפץ, ואף אם מי שקיבל את החפץ (כשכר בעד ביצועה או כאמצעי לביצועה) כלל לא התכוון לבצעה. בכגון דא מיועד צו החילוט להעניש את בעליו (או את מחזיקו החוקי) של החפץ, לא על זיקתו לביצועה של העבירה, אלא על הקדשת החפץ למטרה הקשורה בביצועה של עבירה".

השוו: ת"פ 14-11-19578 מדינת ישראל נ' פלוני, שם הורה בית המשפט על חילוט מחשב ששימש לפרסום תועבה.

דין והכרעה:

4. אין מחלוקת כי המכשיר נשוא הבקשה נתפס בגדרי סעיף 32 לפסד"פ.

5. אין מחלוקת כי המכשיר בבעלות הנאשם.

6. בתאריך 20.8.17 הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן, הנחלק לשלושה אישומים. באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת סתם של בת זוג, בהתאם לסעיפים 379 ו-382 (ב) לחוק העונשין. באישום השני הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיד בהתאם לסעיף 452 לחוק העונשין. באישום השלישי הורשע הנאשם בעבירה של אימים, בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין, ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, בהתאם לסעיף 30 לחוק התקשורת.

7. בתאריך 6.9.2017 ניתן גזר דין כנגד הנאשם. במסגרתו הוטלו על הנאשם מאסר בפועל למשך 5 חודשים, מאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת בסך 2000 ₪.

8. כאמור, במסגרת האישום השלישי, מדובר בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, שבוצעו ב-229 הזדמנויות.

כעולה מסעיף 2 לכתב האישום המתוקן, המכשיר ששימש את הנאשם, עת בוצעו העבירות שבאישום השלישי, מספרו 054-9702665, מכשיר זה הנו המכשיר מושא הבקשות (ראו סעיף 2 לבקשה). משכך, שימש המכשיר כאמצעי לביצוע העבירות שבאישום השלישי.

הזיקה בין העבירות נשוא האישום השלישי לבין המכשיר הנה זיקה מהותית.

9. ב"כ הנאשם טענה כי אין בחילוט כדי למנוע ביצוע עבירות דומות, אולם לא במניעה ענייננו. תכלית הענישה הנה גמול והרתעה לנאשם ולעבריינים בכוח, חילוט המכשיר תואם את מטרות הענישה ובא בהלימה לנסיבות המקרה.

10. היום הובאה התייחסות נוספת מטעם ב"כ הנאשם כי בדעתה לטעון להגנה מן הצדק, ולכן מבקשת היא נתונים סטטיסטיים מהתביעה בדבר מקרים בהם עתרו לחילוט המכשיר בעבירות מסוג זה. אינני נעתרת למבוקש. ספק אם נתונים אלה בהישג ידה של המאשימה, וככל שבידי המאשימה להתחקות אחריהם, ודאי שגם בידי הסנגוריה הציבורית אפשרות זהה להתחקות אחריהם לפי התיקים הרבים שרוכזו תחת טיפולה בבתי משפט שונים ברחבי הארץ. לא הוצגה ראשית ראיה לאכיפה בררנית בהקשר דנן, ולכן אינני מאפשרת מסע דייג. משלא הוצגה ולו ראשית ראיה לאכיפה בררנית, הטענה בדבר הגנה מן הצדק נדחית.

11. הצדק עם ב"כ הנאשם כי עדיף היה להעלות את בקשת החילוט במסגרת כתב האישום ולפחות בגדרי הטיעונים לעונש, אולם בהתאם לחוק אין מניעה להעלות בקשה זו גם בשלב הנוכחי וממילא בהתאם לסעיף 39(א) לפסד"פ צו החילוט ניתן בנוסף לכל עונש אחר שהוטל על הנאשם בגין מעשיו בתיק זה, ולאור אותו עונש על רכיביו.

12. בהצטבר השיקולים האמורים, הנני מורה כי מכשיר הטלפון הסלולרי נשוא הבקשות - יחולט לטובת אוצר המדינה.

המזכירות תשלח החלטתי לב"כ הצדדים באמצעות פקסימיליה.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ח, 02 נובמבר 2017, בהעדר
הצדדים.